Dosarul nr. 4r-647/2025 I instanță
Nr. PIGD 4-25110054-05-4r-24112025 judecător Brînza Andrei

Judecătoria Cimișlia

**D E C I Z I E**

**17 februarie 2026** **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de Țaran Alexandru împotriva hotărârii judecătoriei Cimişlia din 29 octombrie 2025, adoptată pe cauza contravenţională la contestația depusă de Țaran Alexandru, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 560588 din 09 iulie 2025 și a deciziei de sancționare emisă de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Cimișlia, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. $47^1$ alin. (1) din Codul contravențional şi sancţionată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale,

audiind raportul judecătorului raportor pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate de părți,

**C O N S T A T Ă:**

***1. <u>În fapt:</u>***

***La 09 iulie 2025***, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Cimișlia, Scrob Veronica, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 560588, prin care cet. Țaran Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. $47^1$ alin. (1) din Codul contravențional,

constatându-se că, la 27.09.2024, ora 16:11, în r.Cimișlia, s. Ecaterinovca, la telefonul personal în care este instalată numărul *****prin aplicația ,,PSB" al băncii ,,Promsviazibank" din Federația Rusă urmare a implementării de către organizația criminală ,,Șor" a unui mecanism de corupere electorală a pretins pentru sine transfer bănesc în vederea determinării pentru a vota candidatura unui anumit candidat electoral, precum și pentru alegerea opțiunii ,,nu" în cadrul Referendumului Constituțional din toamna anului 2024.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 560588 și decizia asupra cauzei contravenționale din 09 iulie 2025 emise de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Cimișlia, emise pe semnele contravenției prevăzute de art. $47^1$ alin. (1) din Codul contravențional, la 31 iulie 2025, Țaran Alexandru, a înregistrat contestație la Inspectoratul de poliție Basarabeasca. (f.d. 1-4)

***2.<u>Poziția instanței de fond.</u>***

***La data de 29 octombrie 2025*** prin hotărârea judecătoriei Cimişlia a fost respinsă cererea privind repunerea în termen a contestației și a fost respinsă contestația depusă de Țaran Alexandru împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție seria MAI06 560588 din 09 iulie 2025 și deciziei de sancționare emisă de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Cimișlia, prin care Țaran Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. $47^1$ alin. (1) din Codul contravențional şi sancționată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenționale, ca fiind depusă tardiv. (f.d. 106-112)

***<u>3.Solicitarea recurentului.</u>***

***La data de 06 noiembrie 2025,*** Țaran Alexandru, ne fiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a declarat recurs împotriva acesteia, prin care a solicitat: admiterea recursului; casarea hotărârii emise de instanța de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral. (f.d. 115-119)

În motivarea cererii de recurs s-a indicat că, Țaran Alexandru a depus contestație împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei seria MAI06 560588 emisă de agentul constatator, prin care recurentul a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. $47^1$ alin. (1) din Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

La data de 29.10.2025 Judecătoria Cimișlia a adoptat hotărârea prin care s-a respins contestația înaintată de petiționar.

Recurentul nu este de acord cu hotărârea instanței, considerând că aceasta este neîntemeiată și ilegală, adoptată cu încălcarea legislației în vigoare, din următoarele considerente:

Conform contestației s-a menționat, că agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nici o acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Indica, gravitatea încălcărilor principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însenina un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CtEDO.

Astfel, recurentul a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată, și pe care nu am comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 temeiurile de încetare a procesului contravențional, Cod contravențional.

Pentru a putea fi sancționată o faptă contravențională, se impun a fi îndeplinite două tipuri de cerințe: intrinseci, constând în încălcarea cu vinovăție a unei norme de drept, faptă care va atrage aplicarea unei sancțiuni prevăzute de lege, și extrinseci, constând în constatarea corespunzătoare a faptei respective de către o persoană abilitată în acest sens - agentul constatator. În plus, agentului constatator îi incumbă obligația de a respecta o serie de forme expres prevăzute de Codul contravențional, care au scopul de a proba dincolo de orice îndoială existența faptei, vinovăția contravenientului și legalitatea actului realizat în acest sens.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, precum și procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, sunt în drept să conteste decizia emisă de către agentul constatator în cazul în care nu sunt de acord cu aceasta sau dacă ea a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de cod. Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de

colectare și de administrare a probelor privind existenta contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare, reieșind din prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravențional.

Normele generale ale Codului contravențional stipulează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții. Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. Persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform art. 458 Cod contravențional, instanța de judecată este obligată să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea drepturilor procesuale ale părților, să se pronunțe asupra tuturor argumentelor invocate de participanții la proces. Articolul 425 Cod contravențional stipulează că, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. Procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă și la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01

februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor - verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul, (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului - verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul- verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercițiul funcțiunii, procesului verbal de contravenție trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, în acest sens este de remarcat că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reține în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu contrare Convenției. Astfel, în Hotărârea pronunțată în cauza Salabiaku contra Franței, Curtea a reținut că prezumțiile sunt permise de Convenție dar nu trebuie sa depășească limitele rezonabile ținând seama de gravitatea mizei și prezervând drepturile apărării.

În această ordine de idei și din interpretarea art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul - verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Consideră că reieșind din normele legale sus enunțate, dar și analizând circumstanțele cauzei contravenționale, agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui de comiterea contravenției imputate.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzație în materie penală", în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea daca o acuzație constituie „acuzație în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național - potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petiționar atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățeniilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.

În ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia, astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menționate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele art. 6 din Convenție și prevăzute de Codul contravențional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părți. În ordinea celor menționate, existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

Consideră că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art. 425 Cod contravențional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, recurentul a comis fapta incriminată. în acest sens, la procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința petiționarului, sunt anexate înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator.

Instanța de judecată reține că în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art. 375 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, în speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Așa cum a fost specificat la alineatele anterioare agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că petiționarul a comis fapta stabilită de art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit art. $47^1$ alin.(l) din Codul contravențional, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

În speță s-a constatat că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal încheiat de către agentul constatator petentul a fost sancționat cu amendă în baza art. $47^1$ alin. (1) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acesteia că în perioada anului 2024, ultimul folosind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă), a pretins, a acceptat de a primi mijloace bănești pentru coruperea electorală în favoarea blocului politic „Șansa”, „Pobeda” în cadrul alegerilor prezidențiale și a Referendumului din 20.10.2024.

Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma “bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”. Latura obiectivă a contravenției specificate la art.$47^1$ Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor,

privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina petentului, în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul in dubio pro reo.

Cu privire la plenitudinea/corectitudinea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție (nulitatea procesului verbal), atragem atenția asupra neconcordanțelor și dubiilor majore cu privire la stabilirea cu precizie a timpului săvârșirii presupusei fapte de corupere electorală, în procesul verbal consemnându-se pe de o parte intervalul „ anul 2024 și până în prezent” iar pe de altă parte fiind indicat prin probele anexate, extras din table Excel, agentul prezintă data și ora concretă când au fost recepționate/expediate mesajele adică date certe despre primirea de către persoană a unor SMS-uri prin intermediul unei pretinse aplicații, fiind unul foarte aproximativ și suficient de incert pentru constatarea exactă a circumstanțelor de timp a săvârșirii faptei (inclusiv în ce privește posibilitatea determinării curgerii termenului de prescripție privind tragerea la răspundere contravențională).

Or, potrivit exigențelor impuse de art.6 par.3 lit.a) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice acuzat are, mai ales, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa.

Agentul constatator nu a indicat în cuprinsul procesului verbal cu privire la contravenție nici care sunt indicii calificativi ai faptei și care sunt consecințele juridice ale acțiunilor contravenientei. Or, potrivit prevederilor art.443 alin.(l) lit.d) și e) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșiri ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, ...

Art. 448 alin.(l) din Codul contravențional permite contestarea procesului-verbal în instanță, în această fază, instanța examinează probele (nu doar procesul verbal cu privire la contravenție) și se poate cere audierea martorilor sau

administrarea altor probe după caz. Jurisprudența națională și CEDO (ex. cauza Anghel contra României) impune că:

- Procesul-verbal are valoare de mijloc de probă, dar nu este suficient de unul singur pentru a proba fapta, mai ales dacă este contestat ferm.

- Dacă procesul-verbal este lipsit de susținere probatorie (ex. fără martori, înregistrări, recunoașteri, obiecte, circumstanțe clare etc.), atunci instanța trebuie să dea câștig de cauză persoanei amendate. În această ordine de idei, interpretând art.425 alin.(2) și 442 alin.(l) ale Codului contravențional, rezultă că procesul - verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, consideră că dacă o persoană contestă procesul-verbal emis în temeiul art.47[1] din Codul contravențional și nu există alte probe în afară de procesul-verbal (contestat de către contravenient), instanța trebuie să admită contestația și să anuleze sancțiunea. Altfel, se încalcă grav dreptul la un proces echitabil și prezumția de nevinovăție.

În opinia instanței de judecată, faptul că persoana ar apare pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicație (fără a demonstra utilizarea ei pentru scopul presupus), în condițiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret (bani extrași, primiți sau folosiți), nu este suficient pentru a demonstra vinovăția dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenționale.

Drept problemă majoră identificată în cazul de raport, lista de persoane invocată de agentul constatator (din care ar face parte și contravenienta) nu este, prin ea însăși, un mijloc de probă concludent Trebuie să se dovedească de unde provine lista, cine a întocmit-o, care este sursa sa factuală, dacă a fost întocmită de o autoritate sau e doar o afirmație. De altfel, acel extras din presupusa listă la care se referă agentul constatator, nu își are demonstrată proveniența, nu este semnată nu este denumită, nu este mențiune despre faptul că ar constitui anexă a vre-unei probe (măsură de investigație, acțiune de ridicare sau cercetare la fața locului, constatare tehnico-științifică ori alt mijloc de probă) acumulată în corespundere cu prevederile art.93-94 din Codul de procedură penală sau art.425 din Codul contravențional.

Legat de sursa informației privind acceptarea mijloacelor bănești de către contravenient, aceasta este invocată drept fiind raportul de analiză informațional

criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. $181^3$ și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal. Totuși, datele din acel raport, nu se referă expres/nemijlocit la persoana contravenientului și nu reflectă date personale ale acestei persoane sau alte date care în alt mod ar identifica-o drept parte a investigației.

În fine, nu este clar din care considerente agentul constatator consideră acest raport de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.20239703221 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. $181^3$ și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal ca fiind probă, așa cum prevederile art.425 alin.(2) din Codul contravențional, prevede expres că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace:

- procesul-verbal cu privire la contravenție,
- procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor,
- procesul-verbal de percheziție,
- procesul-verbal privind cercetarea la fața locului,
- procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod,
- explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit, proces contravențional,
- declarațiile victimei, ale martorilor,
- înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Calificând acest raport ca și înscris pentru a-1 putea considera mijloc de probă în sensul articolului 425 din Codul contravențional, instanța de judecată atrage atenția că el nu a fost administrat în cadrul procedurii contravenționale de raport.

Menționează că pe de altă parte, el nu poate fi considerat probă nici prin prisma încheierii judecătorului de instrucție Vladislav Negru nr. 13-2236/2025 din 01.04.2025 privind autorizarea folosirii f datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.$47^1$ din Codul contravențional și mandatului corespunzător, așa acest raport de analiză informațional criminală nu constituie actul (proces verbal) prin care se consemnează măsurile speciale de investigație în corespundere cu prevederile art. 136 din Codul de procedură penală.

Mai mult - raportul de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. $181^3$ și art.243 alin.(3) lit. a) și b) din Codul penal conține mențiunea „a se utiliza doar în cadrul cauzei penale" iar prin încheierea judecătorului V. Negru nr. 13-2236/2025 din 01.04.2025 prin care s-a autorizat utilizarea probelor obținute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.$181^3$ și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal în cauza contravențională RAP01 433516, s-au menționat care date anume urmează a fi folosite, și anume:

- ordonanța procurorului Cristina Carajeleascov din 22.10.2024 privind efectuarea măsurii speciale de investigație;

- încheierea și mandatul judecătorului de instrucție al judecătoriei Chișinău sediul Ciocana nr. 13-7921/2024 din 22.10.2024;

-procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 06.11.2024;

-ordonanța procurorului Cristina Carajeleascov din 08.11.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurilor speciale de investigație.

Raportul de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 nu s-a autorizat drept folosire în cadrul altei cauze, mai exact în cea contravențională de față.

În concluzie, acest înscris, precum nici pretinsa probă ce derivă din acesta - tabelul-listă cu persoana și numărul de SMS-uri primite, nu pot fi considerate drept probe admisibile administrate legal și care ar putea fi puse la baza hotărârii. în alt mod, legat de încheierea și mandatul judecătorului V.Negru nr. 13-2236/2025 din 01.04.2025 invocate drept mijloace de probă de către agentul constatator, instanța de judecată atrage atenția că prin aceste acte s-a autorizat utilizarea probelor obținute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.$181^3$ și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din codul penal în cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.$47^1$ din Codul contravențional. Instanța de judecată în cadrul prezentului proces nu a identificat nici o conexiune între cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.$47^1$ din Codul contravențional cu cauza contravențională în cadrul căreia persoana contravenientului a fost deferită justiției, cauza aflată în procedura organului de constatare al Inspectoratului de poliție vizat.

Tot astfel, instalarea unei aplicații care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a și fost folosită în acest scop. Este o prezumție, și prezumțiile nu pot ține loc de probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declarații etc.) care, în cazul de față nu a fost prezentat de către agentul constatator. Din conținutul (textul) procesului verbal cu privire la contravenție nu este clar cum anume și în care circumstanțe el a acceptat și a primit mijloace bănești, fiind cerute probe cu privire la acceptarea și primirea banilor în scopul amintit. însă agentul constatator nu le-a prezentat. Or, coruperea electorală (art.47[1] din Codul contravențional) cere o acțiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace bănești, cu scopul determinat: influențarea votului. Fără aceste elemente dovedite - nu doar presupuse - nu se poate aplica sancțiunea. în concluzie, adăugarea unei liste și a informației despre o aplicație instalată nu este suficientă pentru a stabili vinovăția contravenientului în lipsa altor probe clare și individualizate. Tot aici, este de menționat că agentul constatator nu a făcut proba - când anume a fost instalată acea aplicație în telefonul persoanei supusă răspunderii și când anume au fost recepționate mesajele respective de către contravenient sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau și mai mult-utilizate pentru confirmarea pretinderii /acceptării /recepționării/extragerii/primirii de mijloace bănești.

Tot la acest aspect, având în vedere perioada indicată de agentul constatator de comitere a faptei la rubrica nr.4 - „timpul săvârșirii”, și anume 11 septembrie - prezent, agentul constatator nu a explicat nici cum putea fi calificată fapta drept corupere electorală pasivă în condițiile în care alegerile prezidențiale sau referendumului republican s-au epuizat în anul 2024.

Atribuirea persoanei contravenientului unei anumite liste de beneficiari, este făcută în mod unilateral de către un pretins reprezentant al organelor judiciare, fără prezentarea de argumente pe baza cărora s-a reieșit în modul dat. Totodată, la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicația dată, nu există date bancare/financiare dacă s-a produs un transfer, nu există textul SMS-urilor pretins primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau și mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicații. Nu există nici date cu privire la constatarea în telefonul contravenientului a pretinsei aplicații PSB instalate în scopul invocat de agentul statului.

În virtutea principiului respectării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art.6 par.3 CEDO, sub aspectul legalității incriminării, acuzația formulată să conțină și datele referitor la persoana/entitatea care a transmis mijloacele bănești către făptuitor precum și scopul (comportamentul electoral anume) pentru care acestea au fost transmise sau de altă parte - pretinse, acceptate sau primite de către făptuitor și nu doar la general, așa cum este expus în procesul verbal cu privire la contravenție - pentru exercitarea unui drept electoral.

În lipsa unor dovezi directe și concludente, procesul verbal nu întrunește condițiile de legalitate și temeinicie factuală pentru sancționare a persoanei, el neputând fi susținut doar prin suspiciuni sau afirmații neprobate.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

În acest context, agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția petentului.

Menționează că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în ședința de judecată, deoarece in cadrul ședinței de judecata agentul constatator n-a prezentat careva probe în vederea primirii și/sau transferul sumelor bănești în baza aplicației descrise, precum și lipsa unor informații din conturile bancare prin care a-r realiza latura subiectiva a contravenției.

Respectiv, se constată că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, petentul a comis fapta respectivă, a pretins, a acceptat și primit careva bunuri si/sau mijloace bănești, agentul constatator întemeindu-și soluția de sancționare doar pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicației „PSB”, faptă pentru care legislația nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul acestei aplicații de a primi careva mijloace bănești anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

În lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) și în mod voalat, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție invocând niște concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăția persoanei, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane

urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale.

Față de cele precizate, în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului in dubio pro reo. Iar, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare ex proprii sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

În condițiile enunțate, nu este demonstrat că în acțiunile petentului, este întrunită fapta contravenției stabilită de art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional. Se reține că potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției.

Potrivit art. 461 alin. (1) CC în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Consideră că instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Potrivit prevederilor art.458 alin.(l) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existenta cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință, a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Instanța de fond a examinat cauza contravențională fără a ține cont de toate circumstanțele cauzei, or, instanța de judecată a examinat cauza superficial și unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

***La data de 24 noiembrie 2025 cauza a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru examinare. (f.d. 122)***

***4.Termenul de declarare a recursului.***

**Conform art. 468 alin. (1) Cod contravenţional,** *recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art. 463 alin. (1)*.

Din materialele cauzei se constată că, hotărârea Judecătoriei Cimișlia a fost pronunțată la data de 29 octombrie 2025, iar recursul a fost depus de către Țaran Alexandru la data de 06 noiembrie 2025.

Astfel, Completul de judecată constată că recursul a fost depus în termenul legal prevăzut.

***5.Argumentele părților.***

***Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional,*** *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.*

Prin notificarea din 27 noiembrie 2025 expediată la adresa părților, ultimii au fost notificați despre faptul, că cauza va fi examinată în ordinea de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului declarat. (f.d. 125)

Completul stabilește, că până la data examinării cauzei în ordine de recurs, careva referințe de la părțile în proces nu au parvenit la sediul instanței de recurs.

***6.Aprecierea instanței de recurs.***

***Verificând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată consideră că recursul***

***urmează a fi respins, cu menținerea fără modificări a hotărârii atacate, din următoarele considerente.***

***În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional***, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul este nefondat.*

La caz, Completul de judecată constatată că, la 09 iulie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Cimișlia, Scrob Veronica, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 560588, prin care cet. la 27.09.2024, ora 16:11, în r.Cimișlia, s. Ecaterinovca, la telefonul personal în care este instalată numărul *****prin aplicația ,,PSB" al băncii ,,Promsviazibank" din Federația Rusă urmare a implementării de către organizația criminală ,,Șor" a unui mecanism de corupere electorală a pretins pentru sine transfer bănesc în vederea determinării pentru a vota candidatura unui anumit candidat electoral, precum și pentru alegerea opțiunii ,,nu" în cadrul Referendumului Constituțional din toamna anului 2024.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 560588 și decizia asupra cauzei contravenționale din 09 iulie 2025 emise de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Cimișlia, emise pe semnele contravenției prevăzute de art. $47^1$ alin. (1) din Codul contravențional, la 31 iulie 2025, Țaran Alexandru, a înregistrat contestație la Inspectoratul de poliție Cimișlia. (f.d. 1-4)

La data de 29 octombrie 2025 prin hotărârea judecătoriei Cimişlia a fost respinsă cererea privind repunerea în termen a contestației și a fost respinsă contestația depusă de Țaran Alexandru împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție seria 560588 din 09 iulie 2025 și deciziei de sancționare emisă de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Cimișlia, prin care Țaran Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. $47^1$ alin. (1) din Codul contravențional şi sancționată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenționale, ca fiind depusă tardiv. (f.d. 106-112)

La data de 06 noiembrie 2025, Țaran Alexandru, ne fiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a declarat recurs împotriva acesteia, prin care a solicitat: admiterea recursului; casarea hotărârii emise de instanța de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral. (f.d. 115-119)

Din conținutul hotărârii contestate se atestă că, instanţa de fond a invocat tardivitatea contestației depuse de Țaran Alexandru împotriva procesului-verbal cu

privire la contravenție seria şi nr. MAI06 560588 din 09 iulie 2025 şi a deciziei de sancționare contravenţională, prin care a și respins contestația depusă.

Completul stabilește că instanța de fond a dat o apreciere corectă materialelor cauzei și, în mod legal și întemeiat, a concluzionat asupra respingerii cererii privind repunerea în termen a contestației, precum și asupra respingerii contestației ca fiind depusă tardiv, din următoarele considerente.

După cum a reținut şi instanţa de fond, Completul de judecată atestă că procesul-verbal cu privire la contravenție seria şi nr. MAI06 560588 din 09 iulie 2025 a fost întocmit în prezenţa cet. Țaran Alexandru. (f.d. 97)

Faptul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție seria şi nr. MAI06 560588 din 09 iulie 2025 în prezența Țaran Alexandru este confirmat prin procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost inițiat procesul contravențional din 09.07.2025. (f.d. 94)

Pe baza celor menționate, se poate concluziona că procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 560588 din 09 iulie 2025 a fost legal întocmit și comunicat Țaran Alexandru, fapt confirmat atât de semnătura acesteia pe copia actului, cât și de procesul-verbal de audiere. Astfel, nu există dubii că aceasta a fost informată cu privire la conținutul și existența actului contestat.

Astfel, nu apare dubiu că Țaran Alexandru a cunoscut despre întocmirea în privința el a procesului-verbal cu privire la contravenție și cu decizia de sancționare adoptate de agentul constatator, făcând cunoștință anume la data întocmirii acestora.

Mai mult ca atât, din conţinutul procesului verbal cu privire la contravenţie, este indicată mențiunea „*în prezenţa cet. Țaran Alexandru”.* (f.d. 97)

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447[1] alin. (8).*

În acest context, Completul de judecată reține că hotărârea instanței de fond este una legală și întemeiată, întrucât corect a constatat că contestația împotriva

procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 560588 din 09 iulie 2025 și a deciziei de sancționare a fost depusă cu omiterea termenului prevăzut de lege.

Așa cum s-a menționat anterior, din materialele cauzei rezultă fără echivoc că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost întocmite în prezența contravenientul Țaran Alexandru la data de 09 iulie 2025, fapt consemnat expres de agentul constatator și confirmat prin procesul-verbal de audiere a persoanei, întocmit în aceeași zi. În aceste condiții, termenul de 15 zile a început să curgă de la data întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, adică de la 09 iulie 2025.

Subsecvent, Completul de judecată stabilește că, contestația depusă la 31 iulie 2025 a fost formulată peste termenul legal, iar instanța de fond, prin hotărârea pronunțată la 29 octombrie 2025, în mod corect a respins-o ca fiind tardivă.

Prin urmare, careva motive cu privire la netemeinicia hotărârii primei instanțe privind respingerea contestației ca fiind depusă cu omiterea termenului de 15 zile, în recursul declarat de Țaran Alexandru n-au fost indicate.

Completul consideră că instanța a ajuns în mod legal la concluzia de a respinge cererea privind repunerea în termenul omis, întrucât petiționara nu a demonstrat existența unor motive întemeiate care să fi împiedicat, în mod obiectiv, exercitarea dreptului de a depune contestația în termenul legal.

Din materialele cauzei rezultă că petiționara a fost informată în mod corespunzător despre procesul-verbal cu privire la contravenție și despre decizia agentului constatator chiar la data întocmirii acestora, fapt confirmat prin semnătura sa aplicată pe procesul-verbal. Prin urmare, de la acest moment a început să curgă termenul de 15 zile pentru depunerea contestației.

Invocarea de către petiționară a faptului că nu a înțeles explicațiile agentului constatator, că era convinsă de lipsa vinovăției sale ori că nu a conștientizat consecințele juridice ale semnării procesului-verbal nu poate fi calificată drept motiv întemeiat, întrucât, potrivit principiului general de drept *nemo censetur ignorare legem,* necunoașterea sau interpretarea eronată a legii nu exonerează persoana de respectarea termenelor procedurale stabilite de lege.

De asemenea, petiționara nu a prezentat probe care să confirme imposibilitatea de a se adresa instanței în termenul legal din motive independente de voința sa, precum boala, existența unor circumstanțe excepționale sau lipsa informării corespunzătoare.

În aceste condiții, instanța de fond în mod justificat a respins cererea de repunere în termen, iar respingerea contestației ca fiind depusă tardiv este conformă atât prevederilor legislației naționale, cât și standardelor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât repunerea nejustificată în termen ar aduce atingere principiului securității raporturilor juridice și stabilității acestora.

Mai mult, Completul de judecată subliniază că respectarea termenelor procedurale reprezintă o garanție esențială a stabilității raporturilor juridice și a bunei administrări a justiției, întrucât aceste termene au fost instituite de legiuitor tocmai pentru a asigura celeritatea procedurii contravenționale, securitatea raporturilor juridice și realizarea în mod echitabil a dreptului la apărare.

Admiterea unor contestații formulate peste termenul imperativ stabilit de lege, fără existența unor motive obiective și justificate, ar echivala cu nesocotirea principiilor de ordine publică care guvernează procesul contravențional, în special principiul legalității, al egalității în fața legii și al securității juridice.

Or, derogațiile neîntemeiate de la termenele legale ar crea o practică neunitară, ar afecta previzibilitatea normelor și ar periclita echilibrul procesual dintre părți, plasând unele persoane într-o situație de avantaj nejustificat față de ceilalți participanți la proces. În plus, aceasta ar contraveni exigențelor de disciplină procedurală și ar submina încrederea publicului în actul de justiție.

Prin urmare, instanțele sunt obligate să vegheze la respectarea strictă a termenelor procedurale, iar în speță, corect instanța de fond a reținut tardivitatea contestației, respingând-o ca depusă cu omiterea termenului.

Reieșind din cele relatate mai sus, Completul consideră că recursul este nefondat, iar careva argumente întemeiate recurentul nu a adus, motiv din care Completul de judecată consideră că, instanța de fond a emis o hotărâre legală și întemeiată, care este bazată pe materialele cauzei, motiv pentru care recursul se va respinge ca nefondat, cu menţinerea fără modificare a hotărârii primei instanţe.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) și art. 474 Cod contravențional al RM, Completul de judecată

**D E C I D E:**

***Se respinge*** ca nefondat recursul declarat de Țaran Alexandru.

***Se menţine*** hotărârea judecătoriei Cimişlia din 29 octombrie 2025, adoptată pe cauza contravenţională la contestația depusă de Țaran Alexandru, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 560588 din 09 iulie 2025 și a deciziei de sancționare emisă de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Cimișlia, Scrob Veronica, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. $47^1$ alin. (1) din Codul contravențional şi sancţionată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător: MIRONOV Andrei

Judecător: COLEV Grigori

Judecător: HUDOBA Valeri